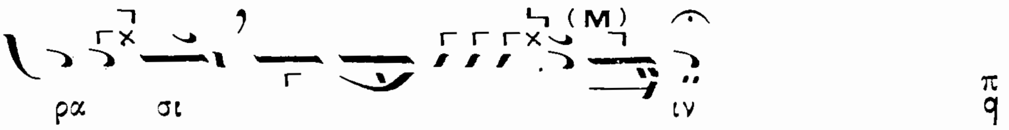

Εἰς τὸν Στίχον Δόξα καὶ Νῦν Ἦχος Νη.

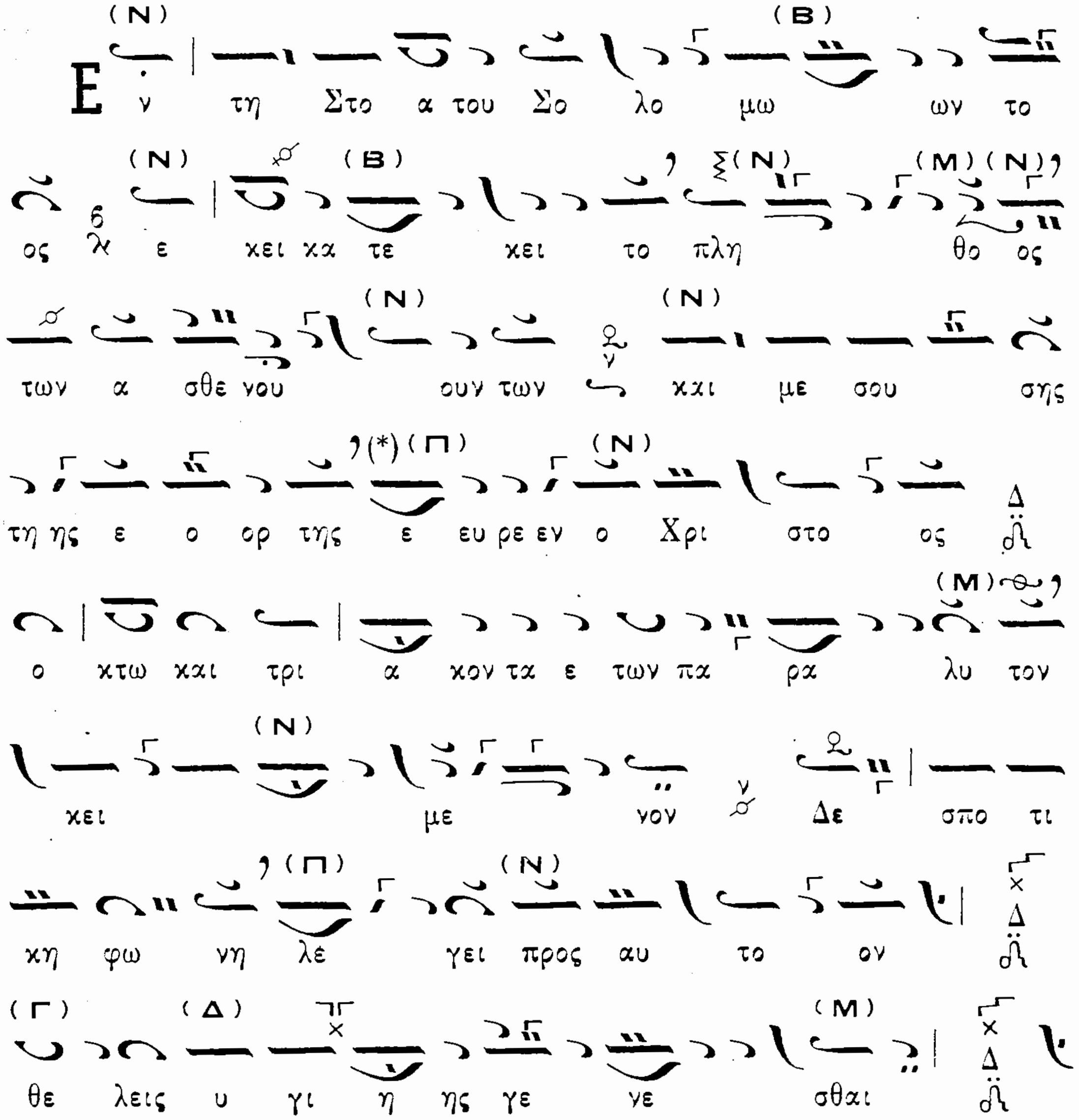
Ε ν τη Στο α του Σο λο μω ων το
ος ε χει κα τε χει το πλη θο ος
των α σθε νου ουν των και με σου σης
τη ης ε ο ορ της ε ευ ρε εν ο Χρι στο ος
ο κτω και τρι α κον τα ε των πα ρα λυ τον
κει με νον Δε σπο τι
κη φω νη λε γει προς αυ το ον
θε λεις υ γι η ης γε γε σθαι

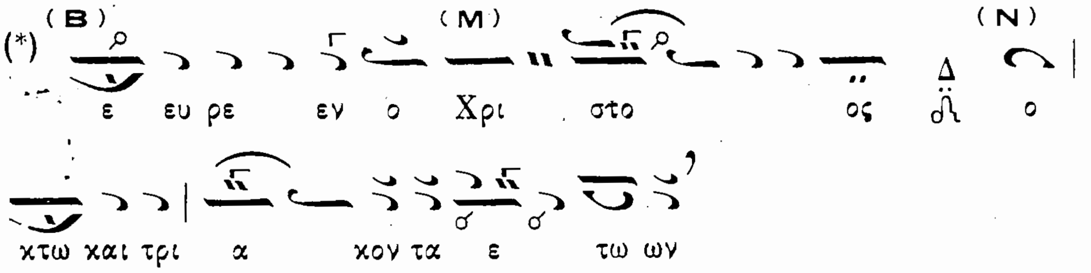

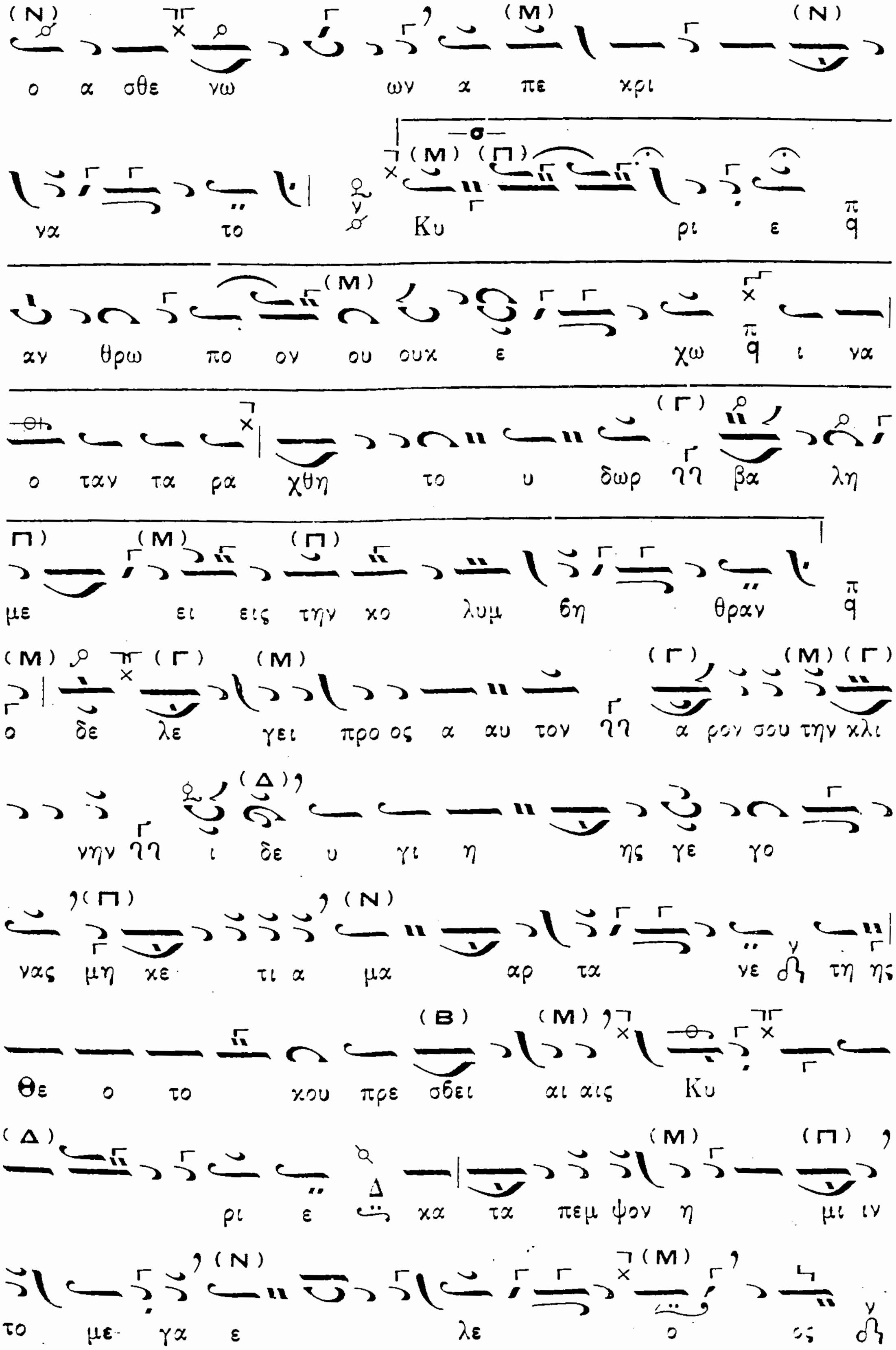
ο α σθε νω ων α πε χρι
να το Κυ ρι ε
αν θρω πο ον ου ουχ ε χω ι να
ο ταν τα ρα χθη το υ δωρ βα λη
με ει εις την χο λυμ βη θραν
ο δε λε γει προ ος α αυ τον α ρον σου την χλι
νην ι δε υ γι η ης γε γο
νας μη χε τι α μα αρ τα νε τη ης
Θε ο το χου πρε σβει αι αις Κυ
ρι ε χα τα πεμ ψον η μι ιν
το με γα ε λε ο ος